

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XI. Videbat, quòd rubus arderet, & non combureretur. Exod. c. 3. v. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

etus, non aliquandò nostra feriat capita, pro more complurium Universitatum, juramento nos obstringamus, à tam injustâ Deiparâ accusatione perpetuò desistendi, ac purissimum Virginis Conceptum totis viribus propugnandi.

§. 7. Anagramma.

Regale Palatium, a Vreo nltens DeCore. 70.

Regia munda, et Palatium emicans auro!
Versio litteralis

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XI.

§. I. Scriptura.

71. Virgo arDens, aC InCoM-
bVfta.

Exod. c. 3. v. 2. Videbat, quòd Rubus arderet, & non comburetur.

Mirum sanè, ac plenum mysterijs Spectaculum magnus ille Legifer Moyfes còspexit, dum nimirum apparuit ei Dominus in flammâ ignis, de medio rubi, & videbat, quòd rubus arderet, & non combureretur. Admirada profectò novitas! Ergòne ignis, & rubus, velut novæ quædam creaturæ, propriâ oblitæ naturam, mirâ Divinæ omnipotentæ virtute, splendidum ipsi Divinæ Majestati subsellium construunt: ergòne voracissimum cæteroquin elementum veprem irrigat, ignitoque coronat flore? ergòne virescit rubus, qui admoto igne, mox pallere deberet cinere? imo, ardet, non uritur, imbrem videtur perpluisse, non ignem, & tamen verâ est flamma, quæ vernam comam nutrire spino conspicitur: dumosum intereà virgultum acuit urticas, in medio ignis, quasi ignem fatagens cruentare, pugnacique mucrone ferire. Palestra certe spectabilis! ubi decertat spinea plantula ut vireat, ignis ut ardeat, atque ambo evadunt victores, ita ut rubus florentes vepres extollat pro lauro, flammaque victrix, non fumigante nube, obscuretur pro triumpho. Pulchrè de hoc spectaculo, talem in modum,

discurrit Eusebius: Ignis longè apparebat apud Li-
in rubo pugnans. Natura ipsa freno coër- pomani,
cita ignis, erat in rubo, & rubus ignem habe-
bat in sinu, & non comburebatur. Ubi præ
reliquis notanda illa verba: In rubo
pugnans. Nitebatur videlicet absumete
plantulam ignis, facileque arbutum
devorare, & quasi acie militari pugna-
bat, plantâ è contrario jugiter obsisten-
te, ac fortiter in sui conservationem,
pristinumque virorem decertante.
Audiatur Basilii Seleuc. hæc habens:
Ecce! ignem monstrat in rubo ardentem, ig-
nis effectus seposito: quippe flos igne coronatur, Orat. 9.
viliisque planta succensa, flammæ obsistit. Vo-
luit nimirum DEUS ostendere, flam-
mam hanc, & rubum non alterius qui-
dem esse naturæ, sed alterius gratiæ,
hinc spectabili eos duello configere
sinebat, ut ex unâ parte naturæ pro-
pensionem ostenderet, & ex alterâ
Omnipotentæ suæ virtutem, in coer-
cendo utriusque naturæ impulsu, exhi-
beret. Quid ergo mirum, Moysen
visionem hanc verè magnam perspe-
ctius inquisiturum, audisse de ejusdem
rubi medio, vocem Domini, dicentis
v. 5.
sibi: Ne appropies huc, solve calceamentum
de pedibus tuis; locus enim in quo stas, Terra
sancta est.

Porro rubus ardens, & incombustus jure merito Beatissima Virgo intitulari potest, ardens flagrantissimo pariter, ac constanti Divini amoris igne, incombusta, & illæsa non tantum in admirandâ, omnemque novitatem exceden-

Offic.

cedente, Filij Divini Conceptione, juxta sensum S. Matris Ecclesiâ, dicitur: *Rubum, quem viderat Moyses incombustum, conservatam agnovimus tuam laudabilem virginitatem &c.*, verum etiam in ipso instanti propriæ Conceptionis, incombusta, & penitus illæsa, à voracissimâ cæteroquin, omnemque reliquam humani generis innocentiam depascente peccati originalis flamma. Quid enim aliud præsignare per rubum illum DEUS voluit, quam producturum se Virginem, in quâ degere meditabatur, MARIAM, quam nec ignis Divinitatis absumeret, nec fumigans pristini alicujus peccati flamma decoqueret, licet non alterius esset naturæ, sed ex hominibus assumpta, singulari tamen gratiæ prærogativâ præventa. Hinc Germanus Patriarcha Constantinop. ait: *Nec rubus inconsumptus, & illesus, suâ vi, in igne perduravit, sed propter Mariam, quæ in mortali, & ad corruptionem pronâ naturâ, ignem Deitatis portavit.* Nota illud: *in mortali, & ad corruptionem pronâ naturâ.* Pugnet ergo originaria culpæ flamma, incinerare Marianum decus, cum concipitur, natura ipsa, ex Adamo desumpta, deflectere conetur ad casum, ignis vorax tentet incendere spinetum; nec enim volumus à naturæ nostræ consortio Virginem Matrem dimovere, Divinamque, seu Angelicam asserere, cum à communî campiculo vendicamus, solum gratiam fatemur pronam coercuisse naturam, restituisse peccato, incolumeque arbutum à flammeo gutture MARIAM permanuisse, nè in simili naturâ concepta simile nobiscum pateretur excidium illa, quæ in splendidum Divinitatis subsellium erat jam æterno præelecta. Denique si Moyse fas non erat, appropiare ad rubum illum mirabilem, terramque illam sanctam, viciniore gressu attingere, quis ausit dicere, appropinquasse aliquando infernalem serpentem, ad rubum nostrum Marianum? de cujus medio apparere constituerat Dominus, ipsum scilicet æterni Patris Verbum, in Sacratissimo Virginis utero incar-

Orat. de dormit. V.

nandum, quæ vel ideò Terra Sancta, ac benedicta, benedictum fructum ventris proferens, hostique infernali omnino momento inaccessibilis, credenda est.

S. 2. *Authoritas.*

72.

S. Anselmvs pVræ Deiparæ
CLiens.

1. *Omnes mortui sunt peccato, nemine profusus excepto, demptâ Matre DEI, sive originalibus, sive propriâ voluntate additis, vel ignorando, vel sciendo.* Commentar. in 2. Corinth. c. 5.
2. *Nulli denique dubium, castissimum corpus, & sanctissimam animam ejus, funditus ab omnî fuisse maculâ peccati; jugè Angelorum custodiâ protectam, utpote Aulam, quam summus, & omnium creator DEUS, effect corporaliter inhabitaturus.* Lib. de Excellentia B. V. c. 3.
3. *Sed quia decebat, ut illius hominis Conceptio de Matre purissimâ fieret; nempe decens erat, ut eâ puritate niteret Virgo illa, quâ major sub DEO nequit intelligi.* Lib. de Concept. V. & de pecc. Orig. c. 18.
4. *Ubi præveniens est benedictio, locum habere non potest originalis contagio: nunquam igitur in Virgine fuit labes originalis, alioqui sincerior erit formatio Adæ, qui de Terrâ terrenus est, quam secundi, qui de Cælo celestis est.* Ibid.
5. *Siquid originalis peccati, in propagatione Matris DEI exiit, illud propagantium, non propagata fuit.* Ibid.
6. *Vas electionis S. Paulus dixit, omnes in Adam peccasse; vera utique sententia, & cui contradicere, nefas esse pronuntio: sed cum eminentiam gratiæ in Te, Maria Virgo! considero, sicut Te non intrâ, sed supra omnia, quæ facta sunt, ineffabili modo contueor, ita & te, non lege naturæ aliorum, in tuâ conceptione delectam fuisse opinor.* In Offic. neg. c. 4.
7. *De Dominâ nostrâ, quam in tantum culmen prædestinavit, & extulit Divina potentia, quam tot prærogativis dotavit, quam sibi Matrem elegit, ad mundo subveniendum, ipsa omnium salvandorum ineffabilis DEI misericordia, dicere, morte peccati, quæ per invidiam diaboli occupavit orbem terrarum, in suo conceptu aggravari*

vari, animus evitat, intentio abhorret, lingua fateri non audet, In Clausul, lib, de Concept.

§. 3. Ratio.

73. ECCLESIA agit festVM ILLIBATÆ CONCEPTIONIS: ergo est sancta, & sine Labe.

S. Thom. 3. p. q. 27. a. 1. in argum. sic contrā. hæc habet: *Ecclesia celebrat Nativitatem B. Virginis, non autem celebratur Festum in Ecclesia, nisi pro aliquo Sancto. Ergo B. Virgo in ipsâ suâ nativitate fuit Sancta.* Sublumo ego: Atqui defacto in Ecclesiâ celebratur Festum immaculatæ Conceptionis. Ergo, sicut juxta S. Thomam B. Virgo fuit Sancta in Nativitate, ita etiam in Conceptione. Sed Sancta non fuisset, si tunc contraxisset labem peccati originalis. Ergo &c.

§. 4. Historia.

74. LAICVS, sine Læsione, In Medio Ignis.

CONvenerant in itinere quodam, diversorum Ordinum Patres Religiosi, ac varios inter discursus, de immaculatâ tandem Virginis conceptione, quid quisque sentiat? Sermonem instituebant. Negare ex illis unus, MARIAM sine labe conceptam, defendere totis viribus alter, cumque pertinacibus argumentis sententiæ quæque suæ adhereret, Frater quidam Laicus, Patris Franciscani socius, sustinere diutiùs non valens injuriam, ab altero Religioso Virginis innocentiae illatam, ex motu iræ, validissimam Sacerdoti alapam inflixit. Erat percussus Religiosus ex nobilibus admodum parentibus progenitus, quorum non procul inde

erat habitatio; hinc timore illorum Parentum, ac consanguineorum, diù percussor delituit, præsertim cum intelligeret, intendi vindictam, de colapho, Religioso illi Patri à se inflictō. Complures jam dies effluxerant, cum confusus in Virginis immaculatæ adjutorio Laicus, ultrò Cognatos, & propinquos accedit, candidè affirmans) se non malâ quidem voluntate, percussisse dictum Sacerdotem, illorum consanguineum, sed eam tantum ob causam, quia immaculatam ille Conceptionem purissimæ DEI genitricis tam acriter infamasset. Promisit autem, se veritatem mox, in omnium oculis, clarè demonstraturum. Ignem, inquebat, grandem accendite, quem, unâ cum Sacerdote, à me percussō, intrare promitto, qui deinde ex nobis fuerit flammis consumptus, ejus falsâ reputetur opinio. Placuit sermo in auribus omnium, moxque ignis, ut petebatur, accensus. Hic Laicus, apprehensâ Sacerdotis manu, secum illum in ignem perducere volebat, qui tamen, præ nimio mortis horrore, intrare omninò recusavit. Laicus ergo solus flammis sese committere non perhorruit, invocatâ nimirum calidissimis precibus virgine immaculatâ, ut sicut illa sine peccati incendio fuerat procreata, sic & famulum suum ab igne illæsum conservaret. Et fanè stetit, in medio ignis, sine ullâ læsione Laicus, per longum tempus, Patrem Religiosum, ad easdem flammis subeundas iteratò, sed incalsum invitans. Facile proinde erat, tam grandî miraculo, universos adstantes, ad credendam Virgineæ Matris innocentiam adducere, veniamque ob percussum in fervore, reluctatorem obtinere. *Bernardin. de Busti Serm. 8. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

75. MarIæ ConCEPTIO, Vt IgnIS Inter spinas, arDentior.

Non tantas accensa facès dant cætera ligna,
Spinarum quantas arida ligna solent.
Hinc, inter maculæ spinas, ardentior ignis
Conceptæ abs maculâ Virginis ille fuit.

*Succensa ardebis, quasi combustio ignis. Isaïæ
c. 10. v. 16.*

§. 6. *Antiquitas.*76. serVatIo anChIsIs PatrIs, à
TroIano InCenDIO, per
ÆneaM.

Cùm flammis universam Trojam
depopulantibus, nulla jam spes
salutis civibus relinqueretur, tanto in
dilectum suum Patrem Anchisen, senio
prægravatum, affectu Æneas fere-
batur, ut, cùm fugam pedibus arri-
pere feniculus genitor non valeret,
ipse eundem proprijs humeris imposi-
tum, relictis quibuscunq̃ue alijs divi-

tij, velut unicum pretiosissimum pig-
nus, non tantùm à præsentî redeme-
rit incendio, verùm etiam Drepanum
usque, Siciliae Urbem, secum vexerit in
securitatem. *Virgil. l. 1. Æneid.* In cujus
facti comendationem optimè cecinit
Claudianus :

*Quòd si notus amor provexit in astra Lacones,
Æneam Phrigio raptus ab igne Pater.*

Huic prorsùs consimile refert Ælianus,
Catanensî nimirum Urbe, unâ cum
hortis, pratis, vineisque circumjacentibus,
per incendium Montis Æthnæ,
in cineres redactâ, duos cives, quorum
alteri Philonomo, Calliæ alteri, vel (ut
alij volunt) Amphinomo, & Anapio
nomen erat, illum Matrem, hunc Pa-
trem humeris impositos, flammis eri-
puisse, ac securitati restituissè. Dicitur
tam cives illi, quàm Æneas, poterant,
veræ pietatis filialis Salamandræ, quo-
rum ferventissimus erga Parentes amor,
omni externâ flammâ fortior fuit, at-
que superior.

Nonnè ergò dicemus, DEUM
quoque, qui totus amor est, è com-
muni illo peccati originalis incendio,
singulariter studuisse extra here, secu-
ramque reddere Matrem, Filio pro-
prio præelectam? ita, ut prævisa ei Sa-
crofancta Passionis merita adhibens,
jugiter adimpleverit exemplo illud,
quod verbo per Moysen docuerat. *Honora
Patrem tuum, & Matrem tuam, &c.
Exod. c. 20. v. 12.*

§. 7. *Anagramma.*

ADaMI Væ proCVL à te,
sIne Labe.

*Adami amarum, ingens vae, it procul à te.
Versio litteralis.*

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

